Dosarul nr.1-51/2026
1-26042224-18-1-02042026

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

11 august 2026 **or. Căușeni**

Judecătoria Căușeni (sediul Central),
Instanţa de judecată în componența:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Vitvițchi Marcela
Grefier Garaba Ana
Cu participarea:
Procurorului Cojocaru Maria
Apărătorului inculpatului Demian Grigore
Inculpatului Talmazan Maxim
Părților vătămate Damean Anatolie, Botnari Ion

examinând în şedinţă de judecată publică, în limba de stat, conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală și art. 80[1] din Codul penal, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuirea lui:

Talmazan Maxim, născut la *****, IDNP: *****, cetățean al Republicii Moldova, domiciliat *****, nesupus militar, celibatar, studii medii incomplete, fără grad de dizabilitate, fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, nu se află la evidența narcologică, nu se află la evidența psihiatrică, anterior nejudecat,

de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(1) din Codul penal

Procedura de citare legală executată

Termenul de examinare a cauzei: 02 aprilie 2026 – 11 august 2026

a c o n s t a t a t:

La data de 04 decembrie 2025, aproximativ ora 12^{30}, fiind în stare de ebrietate, aflându-se la domiciliul lui Damean Anatolie din *****, acționând intenționat, încălcând ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, în prezența a mai multor persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a iscat o ceartă cu Damean Anatolie și Botnari Ion, în cadrul căreia i-a aplicat lui Ion Botnari mai multe lovituri cu pumnul în regiunea pieptului, provocându-i dureri fizice iar lui Anatolie Damean o lovitură cu pumnul în regiunea feței, cauzându-i conform potrivit raportului de constatare nr.202530P0219 din 05 decembrie 2025, a condiționat dereglarea sănătății de până la 6 zile și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, **Talmazan Maxim,** a comis infracțiunea prevăzută de art.287 alin.(l) din Codul penal, cu calificativul: huliganismul, adică acţiunile intenţionate care încalcă ordinea publică, însoţite de aplicarea violenţei asupra persoanelor sau de ameninţarea cu aplicarea unei asemenea violenţe, precum şi acţiunile care, prin conţinutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

Cu referire la procedura de examinare a cauzei

În ședința de judecată la etapa ședinței preliminare, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Talmazan Maxim a înaintat personal, prin înscris autentic o declarație, confirmată de apărătorul acestuia, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364^1 din Codul de procedură penală și 80^1 din Codul penal, indicând că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu integral.

În ședința de judecată, inculpatul a confirmat veridicitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, reiterând că recunoaște vina integral în comiterea infracțiunii.

Apărătorul Demian Grigore, care acționează în interesele inculpatului, în ședință de judecată a confirmat autenticitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, iar acuzatorul de stat nu a obiectat în privința admiterii cererii.

Părțile vătămate Damean Anatolie și Botnari Ion au indicat că nu au careva pretenții față de inculpat.

Instanța de judecată atestă că potrivit prevederilor art. 364^1 alin. (1) din Codul de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Fiind audiat în ședința de judecată inculpatul Talmazan Maxim a declarat că la 04 decembrie 2025 a fost la serviciu și după serviciu a luat o sticla de vin, era amiaza și s-a dus la Damian Anatoli în *****, acolo mai era Vasile Rusu, și ei trei care sunt prezenți astăzi, în total 4 persoane. Botnari Ion i-a spus o vorba despre părinți lui care sunt decedați și el a început să-l bată pe Botnari Ion în piept, și a ieșit din alta camera și Damean Anatolii, care se afla lângă sobă și i-a dat un pumn în cap. După această a venit echipajul de poliție, chemat de Damean Anatolii. Din momentul de când a chemat poliția și până a venit poliția el stătea la poarta lor. A venit poliția și a trecut testul Drager, rezultatul a fost 1, 27 mg/l dacă nu se greșește. Poliția i-a spus să

se ducă acasă. Când a venit poliția el s-a urcat în mașina de poliție fără a opune rezistența. În caz dacă v-a fi recunoscut vinovat solicită de a-i fi aplicată pedeapsa cu munca neremunerată în folosul comunității și cunoaște consecințele în caz că dacă nu v-a executa munca neremunerată în folosul comunității. La moment s-a împăcat cu părțile vătămate și se căiește de cele întâmplate. La monentul când s-a întâmplat el avea *****.

Chiar dacă inculpatul și-a recunoscut integral vina sa în cele incriminate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpat:

- Declarațiile părții vătămate Damean Anatolii care a comunicat că locuiește în *****împreună cu fratele Damean Vladimir. Momentan cu ei locuiește și Botnari Ion, fiindcă casa lui este avariată și nu are unde locui. La 04 decembrie 2025, în prima parte a zilei, nu își amintește cu exactitate ora. a început împreună cu Vladimir și Ion să consume vin. Ulterior la ei în ospeție a venit și Talmazan Maxim, care avea o sticlă de vin în mână cu volumul de 1,5 litri. După ce au consumat vinul, partea vătămată s-a dus la somn. Ulterior s-a pus la somn și Botnari Ion. La un moment dat Talmazan Maxim a început să-l tragă din pat pe Botnari Ion și să-i aplice lovituri cu pumnii în piept. Motivul era că Botnari Ion refuza să meargă în vizită la Talmazan Maxim. Văzând că este agresat Ion, Damean Anatolii a început să-i fac observație lui Maxim să se oprească, însă acesta s-a întors spre el și i-a aplicat mai multe lovituri în zona capului. Văzând că Maxim se comportă agresiv și nu este prima dată când se comportă cu ei așa, a apelat la 112 și a solicitat intervenția poliției. După ce au venit angajații poliției, au discutat cu ei, Maxim continua să se comporte agresiv și să lovească în gardul său din scânduri și să zică că va reveni la ei la domiciliu și așa îi va lovi. La fața locului venise și fratele lui Maxim, pe nume Tudor. După ce angajații poliției l-au luat pe Maxim de la casa lor, ei au revenit în domiciliu, și-au căutat de treaba lor. În ziua respectivă Maxim nu a mai fost la ei. Dorește ca Maxim Talmazan să fie atras la răspundere penală pentru faptul că i- a aplicat lovituri și i-a cauzat dureri (f.d.32).
- Declarațiile părții vătămate Botnari Ion, care fiind audiat a declarat că locuiește în *****la domiciliul cet. Damean Anatolii, fiindcă casa sa este avariată și nu poate locui momentan în ea. Cu Damean Anatolii mai locuiește și fratele lui, pe nume Damean Vladimir. La 04 decembrie 2025. aproximativ orele 10:00, împreună cu Anatolii, Vladimir și Vasile Rusu s-au așezat la masă și au servit vin. Peste un timp, nu știe cu exactitate cât, la domiciliul lui Damean Anatolii a venit și Talmazan Maxim, care avea în mâină o sticlă de vin de 1,5 litri. S-a așezat cu ei la masă, au servit cu toții vinul, după care partea vătămată și Anatolii Damean au mers la somn în altă cameră. Restul au rămas la masă să consume alcool. În timp ce se aflau în pat, a venit Talmazan Maxim și i-a zis să se scoale și să meargă să bea, Botnari Ion i-a răspuns cu un cuvânt vulgar, după care Maxim i-a aplicat o lovitură cu pumnul în piept, l-a dat jos din pat și l-a lovit cu pumnul în mâna stângă. Între timp a strigat și Anatolii lui Maxim să î-l lase în pace și a venit lângă patul lui, atunci Maxim Talmazan i-a aplicat și lui Anatolii câteva lovituri cu pumnul în cap. Fiindcă Maxim se comporta agresiv în continuare, Anatolii a luat telefonul și a apelat la 112, solicitând intervenția poliției. După o jumătate de oră la domiciliul lui Anatolii Damean a venit un echipaj de poliție. Maxim Talmazan a continuat să se comporte agresiv și chiar a dat cu pumnul în gard tot zicând că așa îi va bate și pe ei ulterior. La fața locului a venit și fratele lui Maxim, pe nume Tudor, astfel angajații poliției împreună cu Tudor și Maxim au plecat de la fața locului, iar ei au revenit în domiciliu. A comunicat că dorește ca Maxim să fie atras la răspundere

pentru faptele sale, fiindcă acesta când se îmbată se comportă agresiv (f.d.46).

- Declarațiile martorului Damean Vladimir, care a declarat că locuiește în *****în casa părintească împreună cu fratele Damean Anatolii și cu verișorul Botnari Ion. Ion locuiește la ei din toamna lui 2025, fiindcă casa lui este stricată și nu poți locui în ea. La 0 4 decembrie 2025, ora nu-și amintește, s-au pus împreună cu Anatolii, Ion și Rusu Vasile să servească vin. După ce au servit, Anatolii și cu Ion s-au dus la somn în altă cameră. Martorul a rămas să facă focul. Atunci la ei la domiciliu a venit minorul Talmazan Maxim, care avea o sticlă de vin în mâină de 1,5 litri. A întrebat de Damean Vladimir unde este Ion și Anatolii, dânsul i-a zis că ei dorm, atunci Maxim a intrat în casă și l-a tras din pat pe Ion, după care i-a aplicat lovituri în piept și în altă părți ale corpului, nu a văzut exact unde. Anatolii s-a ridicat din pat și i-a zis lui Maxim să-i lase în pace că dorm, însă Maxim i-a aplicat și acestuia câteva lovituri prin zona abdomenului. Martorul a strigat să-i lase în pace fiindcă băieții se odihneau, dar Maxim i-a zis să tacă că o să-l bage cu capul în plită. A menționat că personal a văzut cum Maxim Talmazan îi bate pe Ion și Anatolii, fiindcă camera unde făcea focul este alături de camera unde dormeau băieții. Anatolii văzând că Maxim se comportă agresiv, a apelat la 112 și a solicitat intervenția poliției. După ce au venit angajații poliției, la domiciliul lor a venit și fratele lui Maxim, mai exact Talmazan Tudor, care împreună cu Maxim și angajații poliției au plecat de la domiciliul martorului. A comunicat că Maxim Talmazan intră des pe la domiciliul lor și mereu se comporta agresiv cu ei (f.d.45).

- Declarațiile martorului Rusu Vasile, care fiind audiat a comunicat că locuiește în *****împreună cu mama sa Vera Rusu. La 04 decembrie 2025, după ce a revenit de la lucru de la tăiat copacii, mama i-a spus că a fost Ion Botnari la ei și a curățat la vaci. Ulterior i-a comunicat că a gătit un pachet cu mâncare și să se ducă la casa lui Damean Anatolii, unde locuiește și Ion să le duc niște provizii. Când a ajuns la Anatolii, a stat la masă cu toții și au servit vin, după care Anatolii și Ion s-au dus în altă cameră la somn. Între timp la casa unde locuiesc Damean Anatolii și fratele lui Damean Vladimir a venit minorul Talmazan Maxim care avea în mâină o sticlă de vin de 1,5 litri. Acesta a propus să servească din sticlă și a întrebat unde este Ion și Tolea, ei i-au răspuns că Ion și Anatolii dorm în casă, atunci Maxim a intrat în camera unde dormeau băieții, dar martorul a ieșit afară să fumeze. A stat afară cam 10 minute, după care a intrat în casă și a văzut ca la masă stătea Maxim cu Vladimir și ultimul îl întreba pe Maxim de ce i-a bătut pe Ion și Anatolii. Auzind asta, Rusu Vasile a zis că dacă iar e vorba de scandal și chemat poliția, mai bine pleacă acasă. A ieșit din curtea casei și a mers la domiciliu său. Ce s-a întâmplat mai departe nu cunoaște. Personal nu a văzut ca Maxim să le aplice lovituri lui Ion și Anatolii, cunoaște aceste detalii din spusele lui Damean Vladimir (f.d.61-63).

- Conform raportului de constatare nr.202530P0219 din 05 decembrie 2025, la Damean Anatolii *****, s-a constatat excoriație pe cap , care au fost produse în urma acțiunii traumatice tangențiale a unui corp contondent dur, cu suprafața de interacțiune limitată, prin mecanism de fricțiune/lovire, posibil în perioada de timp indicată în ordonanță, au condiționat dereglarea sănătății de până la 6 zile și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății (f.d. 69-70).

- Conform raportului de constatare nr.202530P0218 din 05 decembrie 2025, la Botnari Ion *****, leziuni corporale vizibile la momentul examinării, inclusiv în regiunea pieptului și umărului stâng, nu s-au depistat (f.d.71-72).

- Procesul verbal de examinare a obiectului din 04 februarie 2026, prin care a fost examinat un disc optic de tip DVD ridicat prin ordonanță și proces verbal de ridicare de la OSS al SP nr.5 (Copanca) comisar Voitenco Sergiu, în care se observă că la 04 decembrie 2025,

Talmazan Maxim a fost testat alcoolscopic, unde s-a stabilit că acesta avea concentrația de alcool în aerul expirat de 1,26 mg/1 (f.d. 76-78)

- Ordonanța de recunoaștere și anexare a documentelor la cauza penală în calitate de mijloc de probă din 09 februarie 2026, prin care discul optic pe care se află secvența video din 04 decembrie 2025 din timpul testării alcoolscopice a lui Talmazan Maxim *****, a fost anexată la cauza penală ca mijloc material de probă (f.d.79-80).
- Ordonanța de recunoaștere și anexare a documentelor la cauza penală în calitate de mijloc de probă din 02 martie 2026, prin care în calitate de mijloc material de probă a fost recunoscut, copia tichetelor Drager a lui Damean Anatolie și Talmazan Maxim din 04 decembrie 2025, cu rezultatele de 1,15 mg/1 și respectiv 1,26 mg/1 (f.d.84-85).
- Proces-verbal de cercetare la fața locului și planșa fotografică din 04 decembrie 2025, prin care a fost cercetat domiciliul lui Damean Anatolie, și care descrie aspectul acestuia în inetrior și exterior (f.d.15-17).

Toate probele enunțate mai sus, au legătură cu cauza penală, au un rol decisiv la soluționarea cauzei și prin informațiile pe care le conțin, sînt necesare justei soluționări a acesteia, coroborează între ele, se completează reciproc și nu trezesc careva suspiciuni, dovedind, în mod indubitabil, că inculpatul Talmazan Maxim, a comis faptele imputate.

În conformitate cu art. 8 Cod procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege. La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată, la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte erga omnes, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

Conform prevederilor art. 325 alin. (1) din Codul procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Prevederile art. 384 din Codul de procedură penală statuează că, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Subsecvent se remarcă că, potrivit art. 389 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvîrşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată. Sentinţa de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declaraţiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale şi citite în instanţa de judecată în absenţa lor.

Instanța de judecată constată dincolo de orice dubiu că, în privința inculpatului Talmazan Maxim, a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților

fundamentale, inculpatei i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

Conform prevederilor art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată. Sub acest aspect în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României din 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraf 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum şi diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauza Perez împotriva Franței și cauza Van de Hurk împotriva Olandei).

Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu, inclusiv, să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

Adițional, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Conform art.113 alin. (1) – (2) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală; calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind

analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

În corespundere cu prevederile art.51 alin.(1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă.

Articolul 93 alin.(1) din Codul de procedură penală, statuează că probele sînt elemente de fapt dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei.

Cu referire la încadrarea acțiunilor inculpatului și temeiul juridic privind atragerea lui Talmazan Maxim la răspundere penală în temeiul art. 287 alin.(1) din Codul penal.

Verificând respectarea condițiilor prevăzute de art.364[1] din Codul de procedură penală, audiind inculpatul în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanța a constatat că ultimul recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriul întocmit, acțiunile căruia instanța le încadrează în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal al Republicii Moldova, după semnele invocate mai jos.

Astfel, cu referire la temeiul juridic privind atragerea lui Talmazan Maxim la răspundere penală conform art. 287 alin.(1) din Codul penal, instanța de judecată denotă faptul că trăsătura esenţială a huliganismului este încălcarea ordinii publice, care la rândul său reprezintă o totalitate de relaţii sociale, ce asigură o ambianţă liniştită de convieţuire în societate, de inviolabilitate a persoanei şi a integrităţii patrimoniului, precum şi activitatea normală a instituţiilor de stat şi publice.

Obiectul juridic principal al infracțiunii specificate îl constituie relațiile sociale cu privire la ordinea publică, apărate împotriva infracțiunii de huliganism, iar *obiectul juridic secundar* îl formează relațiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea sau libertatea psihică a persoanei.

Acțiunilor de huliganism le sînt caracteristice anumite trăsături care evidențiază atitudinea făptuitorului față de normele de conviețuire socială. Fapta comisă denotă o atitudine lipsită de respect ieșită din comun, manifestată în așa mod, încât făptuitorul nu se sfiește de anturajul în care este comisă fapta, nu se intimidează de percepția celor din jur, ci din contra în mod deschis exprimă atitudinea sa rebelă și urmărește ca aceasta să fie percepută de cei din jur.

Respectiv, inculpatul în mod cert a atentat la obiectul juridic principal – relațiile sociale cu privire la ordinea publică și la obiectul juridic secundar – relațiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea sau libertatea psihică a persoanei, fiind materializată latura obiectivă prin acțiuni manifestate deschis, în prezența martorilor oculari, într-un loc public.

Instanţa constată că inculpatul Talmazan Maxim a atentat la obiectul juridic special al infracţiunii prevăzute de art. 287 din Codul penal, care în speţă este unul complex format din

obiectul juridic principal, constituit din relaţiile sociale cu privire la ordinea publică apărate împotriva infracţiunii de huliganism şi obiectul juridic secundar, constituit din relaţiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea sau libertatea psihică (morală) a persoanei.

Faptul atentării la relaţiile sociale identificate supra se confirmă prin declaraţiile similare după conţinut ale părţilor vătămate, coroborate cu ale martorilor, care indică direct la acţiunile îndreptate spre perturbarea liniştii publice, săvârşite de către inculpatul Talmazan Maxim, declaraţii recunoscute de acesta, prin cele expuse în şedinţă de judecată şi prin cererea de examinare a cauzei în procedură simplificată, chiar dacă sunt însoţite de un subiectivism firesc, în sensul apărării poziţiei sale şi a motivelor de comitere a faptelor, fiind constatat cert de către instanţă atât provocarea acţiunilor din partea inculpatului, cât şi comiterea ulterioară a acţiunilor însoţite de violenţă, indiferent de urmările suportate ulterior de acesta.

Concomitent, din mijloacele de probă sus-enunţate, instanţa relevă caracterul public al altercaţiei iniţiate de inculpat, or în momentul săvârşirii infracţiunii acesta se afla într-un spaţiu public, în prezenţa mai multor persoane terţe, martori neimplicaţi în conflict, îşi dădea evident seama de aceste circumstanţe, prin ce a manifestat o lipsă de respect faţă de societate şi de normele etice.

În consecinţă, prin acţiunile sale, inculpatul a perturbat în mod grav echilibrul şi starea de respect a drepturilor fundamentale ale persoanelor, determinate prin asigurarea protecţiei integrităţii corporale şi psihice a victimei, ca elemente componente ale definiţiei de „ordine publică”.

În calitate de obiect material al infracţiunii de huliganism se determină corpul persoanei, care la caz, reieşind din probele cercetate în instanţa de judecată este reflectat în corpul unei părţi vătămate, căruia i-au fost provocate dureri fizice în rezultatul infracţiunii şi anume Botnari Ion și corpul lui Anatolie Damean, căruia i-a provocat vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății.

Din aceleaşi argumente sus-enunţate, instanţa constată şi prezenţa laturii obiective a infracţiunii în acţiunile inculpatului Talmazan Maxim la caz, determinată de fapta prejudiciabilă exprimată în acţiunile acestuia care au încălcat ordinea publică, prin necuviinţă, neobrăzare, comportarea persoanei, încălcare îndelungată şi insistentă a ordinii publice, iar astfel, trăsătura esențială a infracțiunii de huliganism este încălcarea ordinii publice, exprimată printr-o vădită lipsă de respect față de societate.

În conformitate cu art. 131 lit. a) și c) din Codul penal, fapta săvârșită în public reprezintă fapta comisă într-un loc care, prin natura sau destinaţia lui, este întotdeauna accesibil publicului, chiar dacă în momentul săvârşirii faptei în acel loc nu era prezentă nici o persoană, iar făptuitorul îşi dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoştinţa publicului şi în atare situaţie făptuitorul poartă răspundere dacă îşi dădea seama şi conştientiza că încalcă ordinea publică sau într-un loc inaccesibil publicului, cu intenţia însă ca fapta să fie auzită sau văzută, dacă aceasta s-a produs faţă de două sau mai multe persoane.

În acest sens, instanța de judecată reiterează că, conflictul iscat între inculpat cu părțile vătămate s-a produs într-un spaţiu public, fiind inclusiv uşor observat și de terțe persoane,

nefiind stabilit aşadar un motiv clar al iniţierii acestuia şi se atestă cu certitudine că a comis infracţiunea doar inculpatul în mod independent, care a reprezentat persoana agresivă şi iniţiator al conflictului, or părțile vătămate dormeau în momentul inițierii conflictului, fiind trezite de inculpat.

De asemenea, instanța de judecată consideră conflictul apărut ca fiind unul fără motive şi provocat doar de acţiunile inculpatului, care fără nici un temei argumentat obiectiv, a opinat spre desconsiderarea deplină a faptului păstrării ordinii publice spre propria satisfacţie emoţională şi nu a ascultat de obiecţiile aduse sau să-şi onoreze obligaţiile morale şi legale, care sânt necesare să le respecte în societate.

Prin urmare, de fapt, instanța de judecată reieșind din probatoriul administrat a stabilit existența laturii obiective și subiective a infracțiunii de huliganism, depistând elementele care ar plasa acțiunile inculpatului sub aspect penal, or, încălcarea ordinii publice realizată în acest caz s-a realizat nu doar prin inițierea unui conflict verbal cu părțile vătămate într-un loc public, dar şi prin acţiunile însoţite de aplicarea violenţei faţă de acestea, fiind astfel admisă încălcarea evidentă a ordinii publice.

Instanţa relevă, că acţiunile infracţionale ale inculpatului, s-au consumat în momentul încălcării ordinii publice, însoţite de aplicarea violenţei nepericuloase pentru viaţa şi sănătatea victimei, or infracţiunea prevăzută de art. 287 din Codul penal este una formală, care se consumă din momentul desfăşurării propriu-zise a faptei prejudiciabile, prin ce se întregește latura obiectivă a infracţiunii incriminate.

Sub aspectul laturii subiective, având în vedere împrejurările săvârșirii faptei, instanța apreciază că inculpatul Talmazan Maxim a acționat cu intenție directă unică, din motive huliganice, în sensul comiterii infracţiunii conform incriminării prevăzute la alin. (1) a art. 287 din Codul penal.

Or, latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) din Codul penal, se caracterizează prin intenție directă, persoana conștientizând că încalcă ordinea publică, exprimând astfel o vădită lipsă de respect față societate, înțelegând și dorind acest fapt.

Intenția inculpatului a fost una directă, el conștientizând faptul că încalcă ordinea publică, ceea ce incontestabil s-a dovedit prin probele din dosarul penal. Desconsiderarea deplină a ordinii publice a demonstrat-o dorința inculpatului de a profita de un pretext neînsemnat pentru agresarea victimelor şi aflarea acestuia în stare de ebrietate, ce reiese din declaraţiile martorilor şi a părţilor vătămate.

Subiectul infracţiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) din Codul penal, este persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracţiunii a împlinit vârsta de 14 ani, iar conform informaţiei din materialelor cauzei penale, instanţa a stabilit cu certitudine că inculpatul Talmazan Maxim este născut la *****, iar la momentul comiterii infracţiunii având vârsta de *****, nu se află la evidenţa medicului psihiatru şi/sau narcolog şi astfel întruneşte semnele subiectului infracţiunii incriminate.

Pe cale de consecință, verificând probele administrate la cauza penală sub toate aspectele, complet şi obiectiv și apreciind potrivit cerințelor art.101 din Codul de procedură penală, fiecare

probă din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanța de judecată constată că, fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, Talmazan Maxim a avut loc și încadrează acțiunile ei în componența infracțiunii prevăzută de art.287 alin.(l) din Codul penal, cu semnele calificative: *huliganismul, adică acţiunile intenţionate care încalcă ordinea publică, însoţite de aplicarea violenţei asupra persoanelor sau de ameninţarea cu aplicarea unei asemenea violenţe, precum şi acţiunile care, prin conţinutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită,* care prin prisma art. 16 alin. (3) din Codul penal reprezintă infracțiune mai puțin gravă.

Cu referire la stabilirea și individualizarea pedepsei instanța reține următoarele:

În cadrul dezbaterilor judiciare acuzatorul de stat, procurorul Cojocaru Maria, a solicitat recunoașterea inculpatului Talmazan Maxim culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. art.287 alin.(l) din Codul penal cu stabilirea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 180 ore și încasarea cheltuielilor de judecată de la Talmazan Maxim în sumă de 256 lei.

Apărătorul inculpatului, avocatul Demian Grigore, în cadrul dezbaterilor judiciare a invocat că la momentul comiterii infracțiuni inculpatul era minor, iar pedeapsa care urmează să-i fie aplicată este de ½ , și solicită să-i fie aplicată o pedeapsă minimă sub formă de 80 ore muncă neremunerată în folosul comunității, reieșind că este pentru prima dată și părțile vătămate l-au iertat.

Inculpatul Talmazan Maxim în ultimul cuvânt a invocat că își cere scuză de la părțile vătămate și mai mult nu o să se întâmple așa ceva.

Instanța de judecată reține că, în accepțiunea art.61 alin.(1) – (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanţa va lua în considerare dispoziţiile art. 7 și 75 din Codul penal, respectiv: modalitatea şi împrejurările în care a fost comisă infracţiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârşite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Subsidiar, instanța menționează că pedeapsa penală este *echitabilă* atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiunii atât de către condamnat, precum şi de alte persoane or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția

unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal. *Individualizarea* pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

La caz, în conformitate cu prevederile art.76 alin. (1) lit. a) și b) din Codul penal, circumstanțe care atenuează răspunderea penală a inculpatului constituie: săvîrşirea pentru prima dată a unei infracţiuni uşoare sau mai puţin grave; săvîrşirea infracţiunii de către un minor sau de către o persoană care a atins vîrsta de 18 ani, dar nu a atins vîrsta de 21 de ani.

În corespundere cu art.77 din Codul penal, circumstanțe care agravează răspunderea penală a inculpatului nu au fost constatate.

Potrivit caracteristicii de la locul de trai, inculpatul Talmazan Maxim e născut într-o familie de cinci copii, unde de educația copiilor s-a ocupat doar mama. În 2021, mama a decedat, custode fiind numit fratele mai mare. În societate are un comportament agresiv și neadecvat, deseori a fost observat în stare avansată de ebrietate, fiind audiat de nenumărate ori în cadrul Comisiei pentru Protecția drepturilor copiilor privind comportamentul său în societate. La moment se află la evidența IP Căușeni ca minor delicvent (f.d.87).

La capitolul personalitatea inculpatului instanța de judecată constată că Talmazan Maxim anterior nu a fost atras la răspundere penală (f.d. 94). Totodată, conform datelor indicate în cazierul contravențional s-a stabilit că acesta nu a comis nici o contravenție în perioada 09 decembrie 2024-09 decembrie 2025 (f.d. 95), deși din materialele cauzei rezultă că la 04 decembrie 2025 i-a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție în temeiul art. 353

alin. (2) din Codul contravențional, care a fost remis după competență instanței de judecată (f.d.86).

Instanța reține că infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (1) din Codul penal se pedepsește cu cu amendă în mărime de la 550 la 1050 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani.

Subsecvent, art.80^1 alin.(1) din Codul penal prevede că în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Conform art. 67 alin. (2) din Codul penal, munca neremunerată în folosul comunităţii se stabileşte pe un termen de la 60 la 240 de ore şi este executată de la 2 la 4 ore pe zi, iar în cazul condamnatului care nu este antrenat în activităţi de bază sau de studii, la solicitarea sau la acordul acestuia – pînă la 8 ore pe zi.

Art. 75 alin. (3) din Codul penal prevede că pentru săvîrşirea unei infracţiuni uşoare sau mai puţin grave, pedeapsa se aplică minorului numai dacă se apreciază că luarea măsurii cu caracter educativ nu este suficientă pentru corectarea minorului.

Conform art. 79 alin. (1) din Codul penal, ținînd cont de circumstanţele excepţionale ale cauzei, legate de scopul şi motivele faptei, de rolul vinovatului în săvîrşirea infracţiunii, de comportarea lui în timpul şi după consumarea infracţiunii, de alte circumstanţe care micşorează esenţial gravitatea faptei şi a consecinţelor ei, precum şi de contribuirea activă a participantului unei infracţiuni săvîrşite în grup la descoperirea acesteia, instanţa de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracţiunea respectivă, sau una mai blîndă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Minoratul persoanei care a săvîrşit infracţiunea se consideră circumstanţă excepţională. Săvîrşirea infracţiunii de către persoanele care au atins vîrsta de 18 ani, dar nu au atins vîrsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanţa de judecată drept circumstanţă excepţională.

Subsecvent, instanța reține că, în cadrul dezbaterilor judiciare, procurorul a solicitat aplicarea față de inculpatul Talmazan Maxim a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității. Apărătorul și inculpatul nu au formulat obiecții de principiu cu privire la natura pedepsei solicitate, însă au pledat pentru stabilirea acesteia într-un cuantum minim, mai favorabil inculpatului.

În aceste condiții, având în vedere pozițiile participanților la proces, materialele dosarului penal, precum și considerentele expuse anterior, instanța apreciază la caz ținând cont de personalitatea inculpatului descrisă supra, luarea măsurii cu caracter educativ nu este suficientă pentru corectarea minorului, or acesta deși nu este anterior atras la răspundere penală, se află la evidența IP Căușeni ca minor delicvent. Respectiv, o pedeapsă aptă să realizeze scopurile legii penale — respectiv reeducarea inculpatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni — este pedeapsa cu munca neremunerată în folosul comunității, care constă în exercitarea neremunerată

a unei activităţi de valoare socială şi reeducativă și care va favoriza reintegrarea în societate a lui Talmazan Maxim.

Totodată, instanța a ținut cont de situația socială și familială a inculpatului, stabilind că acesta a crescut într-un mediu social vulnerabil, caracterizat prin condiții materiale și sociale precare, circumstanță care, fără a înlătura caracterul prejudiciabil al faptei și răspunderea penală a inculpatului, relevă existența unor factori obiectivi care au influențat formarea și dezvoltarea personalității acestuia. Instanța apreciază că aceste elemente sunt relevante sub aspectul individualizării judiciare a pedepsei și al aprecierii posibilităților reale de reeducare și reintegrare socială a inculpatului.

Subsecvent, călăuzindu-se de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite din perspectiva că aplicarea pedepsei trebuie să contribuie la corectarea comportamentului inculpatului, să-i limiteze posibilitatea de a comite noi infracțiuni, să dezvolte anumite calități de persoană ce ar respecta legea, că săvârșirea infracțiunii reprezintă un incident în viața acestuia, instanța de judecată conchide că, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă prin aplicarea în privința lui Talmazan Maxim a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității cu aplicarea limitelor stabilite de prevederile art.80^1 alin.(1) din Codul penal, și prin prisma art. 79 din Codul penal pe un termen de 135 ore.

În consecință, instanța consideră că pedeapsa stabilită a fost ghidată de principiile proporționalității și echității, astfel încât aceasta să nu aibă un caracter excesiv represiv, ci să constituie o măsură aptă să contribuie efectiv la corectarea inculpatului, prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni și reintegrarea sa socială, inclusiv prin raportare la vârsta tânără a acestuia și mediul social vulnerabil din care provine.

Cu referire la măsura preventivă

Articolul 395 alin.(1) pct.5) din Codul de procedură penală, statutează că, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate: dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentinţa va deveni definitivă.

În accepțiunea art.175 alin.(2) din Codul de procedură penală, măsurile preventive sînt orientate spre a asigura buna desfăşurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanţă a executării sentinţei.

Potrivit art.175 alin.(3) pct. 2) din Codul de procedură penală, măsuri preventive sînt: obligarea de a nu părăsi ţara.

Respectiv, pentru a asigura executarea efectivă a pedepsei aplicate, instanța conchide că la caz ținând cont de comportamentul inculpatului pe parcursul examinării cauzei, urmează a se aplica față de inculpatul Talmazan Maxim măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara până la rămânerea definitivă a sentinței, apoi măsura se va revoca.

Cu referire la corpurile delicte

Cu referire la prevederile art.161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte.

La caz, instanța de judecată reține că ordonanța din 09 februarie 2026, discul optic pe care se află secvența video din 04 decembrie 2025 din timpul testării alcoolscopice a lui Talmazan Maxim *****, a fost anexată la cauza penală ca mijloc material de probă (f.d.79-80).

Iar prin ordonanța din 02 martie 2026, în calitate de mijloc material de probă a fost recunoscut, copia tichetelor Drager a lui Damean Anatolie și Talmazan Maxim din 04 decembrie 2025, cu rezultatele de 1,15 mg/1 și respectiv 1,26 mg/1 (f.d.84-85).

Conform prevederilor art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate, iar conținutul prevederilor art. 157 alin. (1) din Codul de procedură penală denotă că constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză.

Subsidiar, art. 157 alin. (2) din Codul de procedură penală stipulează că documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

În așa mod, la materialele cauzei penale se păstrează mijloacele materiale de probă, păstrarea cărora este încuviințată de norma de drept și necesară reieșind din circumstanțele de fapt și drept stabilite în cadrul ședinței de judecată, fiind probe necesare şi pertinente în cadrul cauzei penale.

Astfel, în temeiul art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța de judecată concluzionează că acestea urmează să rămână la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării sale.

Cu privire la cheltuieli judiciare

În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.14 din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: cine şi în ce proporţie trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Potrivit art.227 alin.(1) din Codul de procedură penală, cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal. Iar, conform art.229 alin.(1) din Codul de procedură penală, cheltuielile de judecată sunt suportate de condamnat sau de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temei de nereabilitare ori sunt trecute în contul statului.

Instanţa reţine în fapt că potrivit informației conținute în rapoartele de constatare anexate la cauza penală, cheltuielile suportate în cadrul efectuării examinării persoanei și constatarea leziunilor traumatice în raportul de constatare nr. 202530P0219 din 05 decembrie 2025 constituie suma de 128 lei (f.d.70).

Iar, cheltuielile suportate pentru întocmirea raportului de constatare nr. 202530P0218 din 05 decembrie 2025 constituie suma de 128 lei (f.d.72).

Ținând cont de prevederile legale enunţate, instanţa conturează că cheltuielile suportate pentru desfăşurarea procesului penal legate de administrarea probatoriului urmează a fi puse în sarcina inculpatului, pe motiv că probarea vinovăţiei acestuia a necesitat antrenarea unor resurse financiare şi umane din partea statului, care nu erau suportate în cazul în care inculpatul nu comitea faptele prejudiciabile imputate.

Pe cale de consecință, cheltuielile suportate în cadrul procesului penal se circumscriu prevederilor art.227 alin.(1) din Codul de procedură penală, motiv pentru care instanţa va pune în sarcina inculpatului suportarea cheltuielilor judiciare în sumă de 256 MDL.

Acțiune civilă nu a fost înaintată.

În conformitate cu prevederile art. 16 alin. (3), art. 79 alin. (1), art. 80^1, art. 287 alin.(1) din Codul penal, art. 162, 175 alin.(3) pct. 2), 364^1, 382, 384-385, 389, 393-395, 397 Codul de procedură penală, instanţa de judecată,

h o t ă r e ș t e :

Talmazan Maxim născut la *****, IDNP: *****, se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de 287 alin.(1) din Codul penal și în baza acestei legi i se stabilește pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 135 (o sută treizeci și cinci) ore.

Controlul asupra comportării și executării de către **Talmazan Maxim** a pedepsei stabilite prin prezenta sentință, se pune în obligația organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acestuia.

În temeiul art. art. 67 alin. (2^2) din Codul penal, **Talmazan Maxim** va semna un angajament prin care se obligă să se prezinte, în termen de 5 (cinci) zile de la momentul rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, la organul de probațiune în a cărui rază teritorială își are domiciliul.

Se informează **Talmazan Maxim** că în baza art. 67 alin. (3) din Codul penal, în caz de eschivare cu rea-voință de la munca neremunerată în folosul comunității, pedeapsa se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 (patru) ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Se aplică inculpatului **Talmazan Maxim**, în scopul asigurării executării pedepsei, măsura preventivă obligarea de a nu părăsi țara până când sentința va deveni definitivă, apoi măsura se va revocă.

Mijloacele materiale de probă: discul optic pe care se află secvența video din 04 decembrie 2025 din timpul testării alcoolscopice a lui Talmazan Maxim ***** și copia tichetelor Drager a lui Damean Anatolie și Talmazan Maxim din 04 decembrie 2025, cu rezultatele de 1,15 mg/1 și respectiv 1,26 mg/1 vor rămâne la materialele dosarului penal, pe toată perioada păstrării sale.

Se încasează din contul lui **Talmazan Maxim,** născut la *****, IDNP: ***** în bugetul de stat cheltuielile judiciare suportate în cadrul urmării penale în sumă de 256 (două sute cinzeci și șase) lei.

Sentința poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Căușeni, sediul Central.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Vitvițchi Marcela